

noviny Školní kecky

vydání číslo: 2/2016, 15.9.2016

Úvod

Milí čtenáři, vítáme vás u druhého vydání Školních kecek.

Na začátek bychom vás chtěly požádat, jestli máte nějakou zajímavou informaci, tajenku, omalovánku, vtip a cokoli dalšího, můžete svůj nápad přidat do těchto novin.

Své nápady dejte Elišce Sokolové nebo Anežce Hájkové.

Těšíme se na vaše skvělé nápady. ☺

V tomto čísle je:

- Jak vznikly školní kecky
- Rozhovor s panem ředitelem
- Rozhovor s kouzelníkem a iluzionistou Robertem Navaro
- Omalovánky
- Vtipy

Jak vznikly Školní kecky

S nápadem udělat školní kecky přišla Justýna Jirsová. Název vymyslela Tereza Havelková (bývalá žačka ZŠ). Minulý rok jsme na tom začaly pracovat, ale byl už konec roku, tak jsme s tím přestaly. Tento rok jsem se dívala do počítače a našla jsem naše staré, rozepsané noviny. Řekla jsem si, že bych je tento rok, mohla obnovit. Zeptala se jsem Anežky Hájkové, jestli se mnou chce dělat noviny. Anežka řekla, že ano. Tak jsme začaly vymýšlet 1. číslo školních novin.

Doufám, že se nám tohle číslo podařilo.

Eliška Sokolová

Rozhovor s ředitelem školy

Zeptali jsme se pana ředitele na pár otázek. Otázky řediteli dávala Anežka Hájková a ten jí ochotně odpovídal. Odpovědi zapisovala Eliška Sokolová.

A: Jak jste se učil na základní škole?

Ř: Což o to, známky jsem měl výborné. Ale měl jsem mnoho kamarádů mezi vyhlášenými uličníky. A občas jsem si s nimi zazlobil. Ve škole nám na chodbě visely velké hodiny. Tak dlouho jsme se pokoušeli vyskočit a dotknout se jich, až se to jednomu z nás podařilo. Rozbité hodiny jsme museli uhradit a navrch jsme dostali třídní důtky. Takže kozel zahrádkem ☺?

A: Jaký byl váš nejoblíbenější předmět ve škole?

Ř: To záleží na učitelích. I předmět, který máš ráda, Ti může neoblíbený učitel zošklivit. Ale moc mě bavil zeměpis - snad právě díky skvělému učiteli. Naopak s ruštinářkou jsme si vyloženě nepadli do oka. A víš, co je zajímavé? Nedávno jsem ji potkal. Ona mě nepoznala, já ji ihned. Vůbec se nezměnila! A to jsem ji neviděl asi 33 let!

A: Jaké jste měl kroužky?

Ř: Chodil jsem třeba do pěveckého sboru. Jezdil jsem kvůli tomu až na druhý konec Prahy a to se mi moc nelíbilo. Můj tatínek ale přišel na jedno jednoduché kouzlo, díky kterému jsem tam nakonec jezdil rád. Vždycky po zkoušce na mě čekal na zastávce tramvaje a pokaždé z tašky vylovil velký kus točeného salámu a slané housky. To bylo něco!

A: Jakou a kde jste studoval střední školu?

Ř: Studoval jsem gymnázium v Praze na Spořilově - my ovšem říkali, že jezdíme na „Sporák“.

A: Co vám nešlo za předmět?

Ř: Chemie. Učil nás staříčkový pan profesor ze staré školy. Měl oblek a motýlka, hovořil pomalu a vypadal „neškodně“. Měl takový malý notýsek a ten začal rychle plnit čtyřkami a pětkami. Záhy jsme pochopili, že jestli se nezačneme učit, dopadne to s námi bledě. Některé moje kolegyně se dokázaly rozplakat ihned, jakmile zaslechly svoje jméno. Já měl při zkoušení vždycky ještě malou šanci. Ve třídě jsme byli dva Hájkové. Pan profesor vyvolával příjmením a následně jménem. Když řekl Hájek, bylo to 50:50. Stejně mám pocit, že pak vždycky řekl Jiří ☺.

A: Měl jste nějaké přání za vysvědčení od rodičů?

Ř: Měl. S tatínkem jsme se domluvili, že když si zlepším známky, tak mi koupí motorku. Škoda, jedna dvojka mi to pokazila. Byla samozřejmě „nespravedlivá“ ☺.

A: *Proč jste začal učit v ZŠ NVpP?*

Ř: To by bylo na dlouhé povídání. Ale můžu odpovědět jednoduše. Prostě mě to baví!

A: *Proč jste se stal ředitelem naší školy?*

Ř: Jak jistě víš, pan ředitel Vacek se stal starostou Dobříše. A když si představíš školu jako zahradu a ředitele jako zahradníka, pak jsem tedy chtěl dále pečovat o vše, co zde zasadil a přidat k tomu i pár svých stromů, keřů a květin.

A: *Hrál jste na hudební nástroj a na který?*

Ř: Hrál jsem na zobcovou flétnu a to mě - přiznávám - nebavilo. Doma jsme měli ale vždycky piano, na které jsem si brnkával. Hned po sametové revoluci jsem si v Německu koupil první syntezátor, pak druhý atd. Bavilo mě skládat písničky. S kamarády jsme jich několik nahráli ve studiu.

A: *Co jste zažil výjimečného v dětství a v dospělosti?*

Ř: Já jsem měl celé dětství překrásné a z dětství čerpám inspiraci dodnes. Mimochodem - i když jsem z Prahy, velkou část jsem ho strávil na naší chatě na Mníšku a v okolí. Řada rodičů mých žáků jsou moji kamarádi z období dětství a dospívání. Jsem rád mezi dětmi, protože mi dětství připomínají. A dospělost? Copak může být učitel dospělý ☺?

A: *Poslouchají vás učitelé a rozkazujete jim hodně?*

Ř: Ředitel není diktátor, který by rozkazoval. Dobrý ředitel by měl vytvářet podmínky pro práci učitelů, dětí a vést dialog s rodiči. O to se snažím.

A: *Děkuji za rozhovor a nashledanou.*

Ř: Nashledanou.

Rozhovor s kouzelníkem a iluzionistou Robertem Navaro

Dne 14.9. k nám do školy přijel kouzelník. Ukázal nám své triky. Po vystoupení jsme s kouzelníkem udělaly rozhovor. Otázky dávala Anežka Hájková a paní učitelka Dundáčková, celý rozhovor zaznamenávala na diktafon Eliška Sokolová.

Anežka: *Jak dlouho kouzlíte?*

Kouzelník: Začal jsem kouzlit, když mi bylo asi tak jako vám, holky, cca 10-11 let. Měl jsem první vystoupení. Jinak, narodil jsem se v artistické rodině, rodiče byli akrobati a jezdili jsme jako malé děti, já a moje sestra, s nimi. Byli jsme na jevišti každý den a koukali jsme se na různá vystoupení a moc se nám to líbilo. Tehdy ještě žádné počítače a mobilní telefony a takové věci neexistovaly, takže se nám hrozně líbilo, když bylo někde nějaké vystoupení a od té doby čarujeme.

Paní učitelka Dundáčková: *A to jste dělali ??????*

K: Ne, převážně to byla vystoupení kabaretní a různá zábavná představení. Tehdy se dělaly třeba pro státní podniky různé oslavy, programy apod. Každý víkend, i přes týden, se dělala spousta představení i v kulturních domech po celé republice, ale i v zahraničí.

A: *Kde všude jezdíte se svými vystoupeními?*

K: Se svými vystoupeními jsme projeli skoro celý svět. Je miň zemí, ve kterých jsme nebyli, než ve kterých jsme už byli. Nejdál jsme byli v Austrálii.

A: *Chtěl jste se stát kouzelníkem v dětství, nebo vás to napadlo až v dospělosti?*

K: Tak to už tady zaznělo. Vůbec jsem o tom nepřemýšlel, že bych nikdy nebyl kouzelník nebo žonglér. Já jsem se v tom narodil.

p.u.: *Vaše rodina byla artistická, lákalo vás být akrobatem?*

K: Tatínek byl akrobat, mě to sice lákalo, ale nebyl jsem na to stavěný, hrozně mě bolely klouby.

A: *Jaký je váš nejlepší trik?*

K: Tak takový já vůbec nemám, pro mě je nejlepší to, když vidím, že se vystoupení divákům líbí, když jim to dělá radost, když je to rozesměje. Já mám to štěstí, že skoro každý z triků se divákům líbí, baví je. Nemám přímo jeden nejoblíbenější trik. Snažím se, aby všechna představení byla zajímavá a hezká, aby se divákům líbila a snažím se také o to, aby všechny triky byly tak dobré, aby diváky pobavily.

A: *Jak dlouho už jezdíte do naší obce se svým představením do MŠ a ZŠ?*

K: Já si myslím, že asi 6 - 7 let, každoročně. Ale teď si vzpomínám, že jsem do školky jezdil ještě dřív, tak to bude možná 8-9 let.

A: *A dnes jste také vystupoval v naší MŠ?*

K: Ano, dnes ráno jsme vystupovali také ve školce.

A: *Mockrát vám děkujeme za rozhovor.*

K: Není zač a také děkuji.

Omalovánky

Vytvářejte dětské!

VTIPY

1. Pepíček přijde do školy a paní učitelka mu povídá.

„Pepíčku, až přijdeš domů, tak si zapamatuj, co se u vás doma dělo.“

Pepíček přijde domů a maminka přišla unavená z práce, Pepíček se jí ptá.

„Mamíííí, půjdeš si se mnou hrááááát?“

„Neotravuj!“

Pepíček jde za tatínkem a ten se kouká na fotbal Anglie proti Švédsku.

On fandí Švédsku.

Švédsko dalo vedle gól, a tatínek křičí.

„O pět metrů vedle, o pět metrů vedle.“

Pak jde Pepíček za mladší sestřičkou a ta si zpívá.

„Opička s růžovou prdelkou.“

Pak jde za starším bráchou a ten křičí!

„Batman!“

Ráno přijde Pepíček do školy a paní učitelka se ho ptá.

„Pepíčku, teď mi řekni, co se u vás dělo?“

„Neotravuj.“

„Kdo si myslíš, že jsem!“

„Opička s růžovou prdelkou.“

Paní učitelka mu dá vedle facku a on povídá.

„O pět metrů vedle, o pět metrů vedle!!!“

„Kdo si myslíš, že seš?“

„Batman!!!!“

2. Sedí to za stromem a lítají z toho třísky.

Co je to???

Pinochio si holí nohy.

3. Student jde po parku a na stromě sedí babička.

„Tak co babi, red bull, red bull“.

„Kdepak mládenče, pitbull, pitbull“.

Šéfredaktor: Eliška Sokolová Redakce: Anežka Hájková, Eliška Sokolová

5. třída, Základní škola Nová Ves pod Pleší